REPUBLIKA SLOVENIJA
VLADA REPUBLIKE SLOVENIJE

Gregorčičeva 20–25, SI-1001 Ljubljana

T: +386 1 478 1000
F: +386 1 478 1607
E: gp.gs@gov.si
http://www.vlada.si/

DRŽAVNI ZBOR REPUBLIKE SLOVENIJE

Prejeto:	23 -02- 2017
Šifra:	020-07/17-30/3
Povezava:	501-01/17-5
EPA:	EU:
Sign. zn.:	
Kratica:	

Predsednik Državnega zbora

Številka: 00104-18/2017/7
Datum: 23. 2. 2017
Zveza: dopis št.: 020-07/17-30/2 z dne 17. 1. 2 017

Na podlagi 249. člena Poslovnika državnega zbora (Uradni list RS, 92/07 – uradno prečiščeno besedilo, 105/10 in 80/13) vam pošiljam:

– Odgovor na poslansko vprašanje Nade Brinovšek v zvezi z Zakonom o lekarniški dejavnosti,

ki ga je Vlada Republike Slovenije sprejela na 123. redni seji dne 23. 2. 2017.

Mag. Lilijana Kozlovič
generalna sekretarka

Priloga: 1

Podpisnik: Lilijana Kozlovič
Izdajatelj: Republika Slovenija
Številka certifikata: 76 32 9e c4 (

REPUBLIKA SLOVENIJA
VLADA REPUBLIKE SLOVENIJE

Gregorčičeva 20–25, SI-1001 Ljubljana

T: +386 1 478 1000
F: +386 1 478 1607
E: gp.gs@gov.si
http://www.vlada.si/

Številka: 00104-18/2017/6
Datum: 23. 2. 2017

Odgovor na poslansko vprašanje Nade Brinovšek v zvezi z Zakonom o lekarniški dejavnosti

Predsednik Državnega zbora Republike Slovenije, dr. Milan Brglez, je dne 16. 1. 2017 na Vlado Republike Slovenije (v nadaljevanju: Vlada RS) posredoval pisno poslansko vprašanje poslanke Nade Brinovšek v zvezi z Zakonom o lekarniški dejavnosti.

V pisnem poslanskem vprašanju poslanka Nada Brinovšek v zvezi z Zakonom o lekarniški dejavnosti navaja, da je Državni zbor RS v mesecu decembru 2016 sprejel Zakon o lekarniški dejavnosti, ki naj bi bil slabo pripravljen ter, da je večino členov predloga zakona Odbor za zdravstvo z amandmaji dopolnil oziroma spremenil. Ob tem pa se poslanki tudi zastavlja vprašanje, če je predlog zakona tudi v celoti skladen z evropskim pravnim redom.

V nadaljevanju vprašanja poslanka izpostavlja obrazložitev predloga zakona, pri čemer pa navaja, da je v obrazložitvi najprej navedeno, da se za lekarniško dejavnost (javno službo) ne uporablja pravo EU (z izjemo splošnih načel), nato pa je v isti obrazložitvi zapisano, da se za javne lekarniške zavode uporablja pojem javnega podjetja po 106. členu Pogodbe o delovanju Evropske unije (PEU), kar bi naj pomenilo, da se za javno službo v lekarniški dejavnosti uporablja evropsko konkurenčno pravo (2. odstavek 106. člena PEU).

Predlog zakona naj bi po navedbah poslanke tudi celovito urejal področje koncesij v lekarniški dejavnosti, pri čemer pa navaja, da slednji ne omenja Direktive 2014/23/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o podeljevanju koncesijskih pogodb, čeprav je v prilogi IV. direktive določeno, da se na področju zdravstva uporablja (v omejenem obsegu – priloga VI) za dejavnosti CPV: 85000000-9 do 85323000-9. Storitve na področju farmacije so opredeljene s CPV: 85149000, torej bi moral Zakon o lekarniški dejavnosti pri ureditvi podeljevanja koncesij upoštevati zahteve iz te direktive (formalnosti na področju obveščanja glede javnega razpisa).

Poslanka v nadaljevanju še navaja, da je v obrazložitvi predloga zakona eksplicitno navedeno, da je na slovenskem trgu nastal nenormalen položaj, saj javni zavodi pri izvajanju gospodarskih (tržnih) dejavnosti predstavljajo nelojalno konkurenco v razmerju do zasebnega sektorja, ki mu zlahka konkurirajo, saj imajo večino svojih stroškov že pokritih iz državnega oziroma občinskih proračunov. Ob tem še navaja, da se je to vprašanje ob vstopu v EU še zaostrilo, saj prihaja do kršitve ene temeljnih evropskih politik, tj. varstva svobode konkurence.

V nadaljevanju se poslanki na podlagi obrazložitve predloga zakona zastavljajo vprašanja ali so v zakonu upoštevani naslednji pravni akti EU (obrazložitev predloga jih namreč ne omenja) pri ureditvi javnega financiranja lekarniške dejavnosti (javne službe), in sicer:

- Sklep Komisije z dne 20. decembra 2011 o uporabi člena 106(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije za državno pomoč v obliki nadomestila za javne storitve, dodeljenega nekaterim podjetjem, pooblaščenim za opravljanje storitev splošnega gospodarskega pomena;
- Sporočilo Komisije – Okvir Evropske unije za državno pomoč v obliki nadomestila za javne storitve;

- Sporočilo Komisije o uporabi pravil Evropske unije o državni pomoči za nadomestilo, dodeljeno za opravljanje storitev splošnega gospodarskega pomena.

Glede na navedeno poslanka v nadaljevanju Vlado RS sprašuje:

1. Ali izvajanje lekarniške dejavnosti, kot je opredeljeno z Zakonom o lekarniški dejavnosti, ustreza pojmu storitev splošnega gospodarskega pomena po pravu EU?
2. Pristojno ministrstvo naj navede seznam vseh evropskih predpisov, ki morajo biti upoštevani v Zakonu o lekarniški dejavnosti.
3. Pristojno ministrstvo naj za vsak zgoraj omenjeni evropski predpis navede, na kakšen način je bil v Zakonu o lekarniški dejavnosti upoštevan, oziroma, zakaj ni bil upoštevan? V kolikor pristojno ministrstvo za posamezne evropske predpise, ki so bili omenjeni zgoraj, meni, da so bili za lekarniško dejavnost že ustrezno implementirani z drugimi slovenskimi predpisi, naj te predpise določno navede.

V zvezi s pisnim poslanskim vprašanjem poslanke Nade Brinovšek v zvezi z Zakonom o lekarniški dejavnosti Vlada Republike Slovenije podaja naslednji odgovor.

Zakon o lekarniški dejavnosti (Uradni list RS, št. 85/16; v nadaljevanju: ZLD-1), ki ga je Državni zbor Republike Slovenije sprejel na seji 15. 12. 2106, je bil v postopku sprejemanja zakona podvržen vsem postopkom in pregledom, ki so predvideni, tako znotraj vladnega postopka, kot tudi znotraj zakonodajnega postopka, vključujoč pregled skladnosti z pravnim redom Evropske unije (v nadaljevanju: EU).

Skladno s 5. členom ZLD-1 je lekarniška dejavnost opredeljena kot **javna zdravstvena služba**, s katero se zagotavlja trajna in nemotena oskrba prebivalstva in izvajalcev zdravstvene dejavnosti z zdravili ter farmacevtsko obravnavo pacientov. V 15. členu ZLD-1 je tudi navedeno, da je izvajanje lekarniške dejavnosti financirano iz javnih in zasebnih sredstev, kjer se eksplicitno navaja področje financiranje iz javnih sredstev in iz česar je mogoče ugotoviti, da gre za pretežni del financiranja. Skladno z navedenim dejstvom, da se lekarniška dejavnost v pretežni meri financira iz javnih sredstev in da se izvaja prek javne službe, sta tako dejavnost in tudi izvajalec javne službe izvzeta iz uporabe pravil konkurenčnega prava EU in tako tudi ne ustreza pojmu storitev splošnega gospodarskega pomena. Če bi v ZLD-1 bilo eksplicitno navedeno, da se lekarniška dejavnost v pretežni meri financira s plačili uporabnikov in iz zasebnih sredstev uporabnikov storitev ali če na področju lekarniške dejavnosti uvede konkurenco, potem je lekarniška dejavnost gospodarska dejavnost in izvajalci te javne službe zapadejo pod pravila konkurenčnega prava EU.

Za razmejitev regulativne pristojnosti med EU in posamezno državo članico je bistveno razlikovanje med gospodarsko (tržno) in negospodarsko (netržno) naravo storitev, ki se zagotavljajo z izvajanjem javne službe. Skladno z navedenim je tako v 16. členu ZLD-1 takšna razmejitev zagotovljena s pravili vodenja poslovnih knjig in izdelave računovodskih poročil, kjer izvajalec lekarniške dejavnosti ločeno izkazuje podatke o finančnem in materialnem poslovanju, kar omogoča spremljanje poslovanja in prikaz izida poslovanja z javnimi sredstvi ločeno od spremljanja poslovanja z zasebnimi sredstvi (z Zakonom o preglednosti finančnih odnosov in ločenem evidentiranju različnih dejavnosti-1 (Uradni list RS, št. 33/11, v nadaljevanju: ZPFOLERD-1; https://www.uradni-list.si/1/content?id=103480) je bila v slovenski pravni red prenesena Direktiva Komisije 2006/111/ES o preglednosti finančnih odnosov med državami članicami in javnimi podjetji ter o finančni preglednosti znotraj določenih podjetij).

Direktiva 2014/23/EU, ki jo navaja poslanka, v 19. členu določa posebno ureditev za socialne in druge posebne storitve. Za koncesije za storitve, ki so podrobneje navedene v Prilogi IV k Direktivi 2014/23/EU, tako veljajo samo določbe Direktive 2014/23/EU iz tretjega odstavka 31. člena ter členov 32, 46 in 47.